

Men det er et forslag, der egner sig glimrende til en masse udvalgsbehandling, og vi er åbne over for de forslag, der måtte være.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu nævner hr. Henrik Vestergaard det om forordninger, og det er jo korrekt, at sådan forholdt det sig, men hvad angår direktiverne, kunne jeg forstå på hr. Henrik Vestergaard, at nu blev det muligvis sådan, at man kunne blive kaldt over, og så kunne man få en orientering om direktiverne. Men hvad er det egentlig værd at få en orientering om, at sådan bliver det? Altså hvad kan man bruge det til her i Folketinget? Jeg kan ikke se, at man kan bruge det til ret meget, så det synes jeg måske ikke er en særlig god løsning.

Så vil jeg også gerne have lov at sige om vildledningsproblematikken, at jeg da tror, at de danske forbrugere er særdeles optaget af, at de stadig væk kan føle sig trygge, men det mener jeg ikke de kan, hvis det er sådan, at hele kompetencen kommer til at ligge hos en minister og nogle embedsfolk i EU.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jamen de regler, der måtte blive fastsat for vildledning eller for anprisninger eller for andre kommende ting i EU, vil vi jo stadig væk have indflydelse på. Kamppladsen er bare flyttet til EU, så det er i Europaudvalget, det er i Europa-Parlamentet, vi må kæmpe for de ting. Sådan må det jo være, når tingene bliver til europæisk politik i stedet for, at de bliver til dansk. Og som jeg sagde omkring direktiver, der har en væsentlig ændring, og som ikke nødvendigvis ser ud som det, Europaudvalget måske 2-3 år før gav mandat til, så vil vi være glade for, hvis det teknisk kan lade sig gøre at finde en løsning, der beskriver, at nogle af de ting selvfølgelig skal forbi Folketinget.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak og går videre i ordførrækken. Den næste ordfører er fru Margot Torp.

Margot Torp (S):

Socialdemokratiet finder ligesom Venstre, at det er meget tilfredsstillende, at fødevarerområdet reguleres på europæisk plan. Samlet set øger det fødevarerikkerheden, at alle EU-lande får stadig

mere styr på, hvad der skal kræves af dem, der fremstiller, håndterer og sælger fødevarer, og hvordan der skal følges op med kontrol på området.

På enkelte områder kan det betyde svækkelse i forhold til tidligere dansk lovgivning, men taget under et er der for os ikke tvivl om, at danskernes fødevarerikkerhed bedst er tjent med at blive reguleret på EU-niveau. Det betyder også, at EU nu er så stor en spiller på verdensmarkedet, at vi kan påvirke de internationale regler for fødevarerikkerhed. Jeg siger ikke, vi kan bestemme dem, men vi kan i hvert fald være med til at påvirke dem.

Når alt det er sagt, så beklager vi, at regeringen i arbejdet med at tilpasse den tidligere fødevarerlov til det nye EU-regelsæt har valgt en form, der på mange måder fremmedgør fødevarerlovningen langt ud over, hvad der sikkert under alle omstændigheder vil ske i den proces. Det gælder ikke kun antallet af ministerbemyndigelser – og jeg skal rose Venstres ordfører på området for at huske på, at Venstre var voldsomt imod dem, da vi lavede loven i sin tid – men det er især rækkevidden af dem.

Et eksempel på, at en bemyndigelse er gjort betydelig mere vidtgående i den nye lov, findes i § 20, stk. 2 og 3, i lovforslaget, hvor den nye minister bemyndiges til at nedsætte et råd med ekspertise – det skal jo ikke hedde eksperter i den her regering – inden for fødevarerikvalitet til at bistå ved administration af en frivillig mærkningsordning og ved fastsættelse af regler for den.

I lovforslaget kan ministeren helt efter eget hoved sammensætte rådet og bestemme dets forretningsorden. I den nugældende lov har ministeren en tilsvarende bemyndigelse til at nedsætte et fødevarerikvalitetsudvalg – det er prædant – men her er det i loven fastsat, at mens ministeren udpeger formanden, så udpeges de øvrige medlemmer efter indstilling fra de berørte forbruger- og erhvervsorganisationer og myndigheder.

Det mener jeg simpelt hen er kernen i problemet med det her lovforslag, og det er ikke et EU-problem, så vidt jeg kan bedømme. Det er denne her regering, der helt konsekvent undergraver den demokratiske indflydelse på dansk fødevarerlovning. Ved mange og meget vidtgående ministerbemyndigelser er både Folketinget og de berørte interessenter som f.eks. Forbrugerrådet sat ud af spillet, når der skal ske ændringer i det regelsæt, der skal sikre danskerne gode og